

Φασουλής και Περικλέτος ὁ καθένας νέτος σμέτος.

Φ.—'Ελλάς μου, ὄσπρα φέρεσε και κτύπη τὴν καμπάνα...

ἀμὴν και ἀλληλοῦσα... οὐς ἔφρεφε τὸ μάννα ἐκίνησαν τὴν πέτραν τον κατὰ τοῦ εὐεργέτου κ' ἐγὼ θρηγνὸ και δέρνομαι μετὰ τοῦ Περικλέτου.

Π.—'Ελλάς μου, ὄσπρα φέρεσε και φουχέσσε τὸ δόρυ...

λαν πρωτὸ κατέφθασαν γυναικὲς Μυροφόροι και τὸν Τρικοῦπη ἔβραναν και εἶπαν ἡ καιρμέναις ; θεὸς σχωρὲς τῆς τῆς 'Ελλάς τῆς καταμαυρισμέναις.

Φ.—'Αἰς μου τί ἔποιησα, φωνάζουν τὸ Φωκάλω, και τί μοῦ ἀναπέδωκας γιὰ τὰ καλά μου δια ; με τὴν πολλὴν μαυριλαν σου τὸ φῶς μου κατεσκότισες, ἀνὶ τοῦ μάννα τοῦ γλυκοῦ πικρὰν χολὴν μ' ἐπόυσε.

Π.—'Ὡ θαῦμα ξίνον και κανόν!... τί πράγμα εἶναι τοῦτο ; ὁ οὐρανὸς ἐπαίρεσε κ' ἡ κτίσις ἠλλοιοῦτο, τὸ δὲ τὰδὸν τῆς Βουλῆς εἰς δύο ἐμαυρίσθη σὰν εἶδε ὁ Χαρίλαος πῶς τὸσο ἐμαυρίσθη.

Φ.—'Ἐπὶ 'Ελλάς κρεμμένον σ' ἐνόταζε τὸ κόμμα και κάτω ἔβριζε ταῦτά κ' ἐορφαίσε τὸ στόμα και κλατον ἐψήθριζε 'Γλυκότητα Τρικοῦπη, ἀρχ' ἡ πεῖνα και γιὰ μὲς και τὸ ἐρὸν χαροῦται.

Π.—'Ἦν Κορδόνάτων ὁ ἔμοιος μὲ λίσσαν σὲ τραβᾷ κ' Ἰσκαριώτην σὲ καλεῖ, ληστὴν και Βαραββᾶ, και σκοῦζει κάθε παπουτοῦς και κάθε σφοκorrᾶρα, κ' ἀπὸ τὸν 'Αἶνα ἔργεσαι και πᾶς 'στὸν Καίάρα, και ἄρον ἄρον εἰσι τον ζῆτοῦν τὴν σταύρωσιν σου, ἀλλ' ὅμως δεῖξον εἰς αὐτοῦς και τὴν ἀνάστασιν σου.

Φ.—'Ὡ θαῦματα παράξενα!... ὦ θαῦματα μεγάλα!... ὁ Βαρελίδης κρέμασε σὲ μὲς 'Ελλάς κουρβᾶ... εἰς τὸ λαμπὸ τοῦ ἔβαλε Κορδὸν γιὰ θηλεῖα

και πέφτει και γκρεμίζεται μαζὶ με τὴν 'Ελλά.

Π.—'Ἐλλά μου, ποῦ ἡ δόξα σου κ' ἡ τόση σου ἡ χάρις ;... νά ! νά ! κ' ὁ Γκιωνῆς ἡ πολὺς κ' ὁ Τηνιακὸς τσαγκάρης ; ποὺλὸ μεγάλο γίνεται και εἰς 'Ελλάς κλαβὶ φωνάζει ; κούκου θλιβερά και πικροκαλαβεῖ.

Φ.—'Δευτέρα ἐξημέρωσε, μὴν εἶχε ἔτημαρσος, και τῆς 'Ελλάς ὁ ὀπαδοῦ τὸ εἶχαν κακαρώσει.

Δευτέρα ἐξημέρωσε, μεγάλη ἔδδομάς!...

ὦ Κύριε τῶν οὐρανῶν, ἐλέησε κ' ἔμας.

'Ελλά μου, ποῦ ἡ δόξα σου κ' ἡ πρώτη σου ἡ χάρις ;...

κορὰν μαυρο ἔγνε κ' ὁ Θένος Κανακάρης, ἀλλ' ὅμως κ' ὁ Ἀδτηριεὸς ἔδῶν ἀφίνει θρήνον,

κολοφωνεῖα κατήντησε 'στὸν Ἄθρον τὸν Λετρίνωτα,

'Ελλά μ' Θεοτόκος ἔσωσε τὸν Θεοτόκων μολίς,

και ὁ φωστῆρες κρόπτονται και κλέει πᾶσα πόλις.

'Ὅμως ἀς κλαῖσωμεν κ' ἔμετε με τὸν Τρικοῦπη κλαίοντα

και δεῦτε προσκυνήσωμεν τὸν μέγαν Ναπολέοντα.

Π.—Τρικοῦπη παντοῦναμε, πᾶς μαυρα καταδέξω ;

ὀλίγον τώρα εἰλιψε και σὺ νὰ ἔθγης ἔξω.

Τρικοῦπη παντοῦναμε, ποῦ τόσα μεγαλεῖα,

ποῦ τόσα περισσεύματα, κ' ἡ πρώτη βασιλεία ;

Πομπόλυς ἦτο και κανὸν κ' ἄμέσως διελύθη,

και τεκείδες σοῦ κτυποῦν θαυνοσημένον πλῆθη,

"Ὅλα κουκὰ με ρίψανη... ἀὶκ ἔρασι μόντι γῆλδρια...

ὁ κόσμος παραπείνασε... δὲν ἔχει πλέον δρια.

'Ἐοῦ ποῦ βγάσεις πάντοτε κ' ἀπὸ τῆς μυτῆς ζῦγμα

πᾶς τὸ Κορδόνι σήμερα τὸν πρᾶχλόν σου σφᾶγῆς ;

'Ὅμως ἀς κλαῖσωμεν κ' ἔμετε με τὸν Τρικοῦπη κλαίοντα

και δεῦτε προσκυνήσωμεν τὸν μέγαν Ναπολέοντα.

Φ.—Τῷ ὑπερμάχῳ Θεοδωρῷ ἀς φέλω κικητήρια,

ὡς λυτρωθείς ἐκ τῶν δεινῶν θὰ πᾶς εὐχαριστήρια.

Εἰς τοῦτον ἀς προσδράσωμεν με γέλοια και με χάχανα

κ' ἄμέσως ἀς λησρονηθῶν ὁ πόνοι και τὰ λάχανα.

Αὐτὸς ἀς εἶναι σκέπη μας, αὐτὸς ἀς εἶναι κόμμα μας,

και πληρωθήσεται τροφῆς τὸ πεινασμένον στόμα μας.

Π.—Τῷ Θεοδωρῷ ἀνάστασιν ἀσμένως θεασόμενοι

κ' ἐπάνω 'στὸ Κορδόνι τὸν περὶχάρις κρεμμένοι

ὀμνήσωμεν με τύμπανα τὸν ἴσον ἐν τοῖς πρώτοις,

αὐτὸς γὰρ ἔσται σήμερον ὁ μόνος τροφόςτης.

Φ.—Πάσχα μεγάλον κ' ἱερὸν ἀνεῖται τὴν σήμερον...

Πάσχα, ποῦ κατενίκησε τὸ κόμμα τὸ ἀνήμερον...

Πάσχα γλυκὸ και μουσικόν, Πάσχα σκεπτόν και ἄγιον...

Πάσχα, ποῦ φέλλεται παντοῦ μ' ἦχον βαρὸν και πλάγιον...

Πάσχα τὸ περιπρόθητον και Πάσχα τῶν πιστῶν...

Πάσχα, ἵπου μὲς ἄλλαξε ἡ πεῖνα τὸν Χριστόν...

Πάσχα τὸ πανμυρόμενον και πάντα καταπλήξαν

Πάσχα τὸ πῶλος κ' εἰς ἡμᾶς τὸ Κεντρικὸ ἀνοῖξαν...

Πάσχα, Σαιν - Ζουστ ὁ Νικολῆς με κοπτερον μαχαίρι...

Πάσχα, ὁ μέγας Θεοδωρῆς τὸ τὸ κορμένον χέρι...

Πάσχα, Κορδόνι τρεῖς ὄργυτια... Πάσχα, 'Ελλά ,στ' ἀλάτι...

Πάσχα, ὁ νῆος Λυτρωτῆς ἀπάνω 'στὸ Παλάτι...

Πάσχα, τὸ Τσελεπίτοση παπούτσι... τὸν ἀέρα...

Πάσχα, Κανὸν και Μονοθλὸν και Γαλλικὴ παντέρνα...

Πάσχα, ἀσάχνη 'στοῦς ἐχθροῦς και δόξα εἰς τοῦς φίλους...

Πάσχα, περιπυθόμεθα μετὰ χαρὰς ἀλλήλους...

Πάσχα, εἰδήσεις ἔρχονται χρυσαὶ κ' εὐαγγελιστριαί...

Πάσχα, πρῆθον με τὴν Ροζὸν γυναικὲς Κορδόνιστριαί...

Πάσχα, γελῶν τὸ μᾶτζα μας κ' ἀνθῶν ἡ παπαρούνας

και τρωπὸ τὰ καλλίτερα τὰ σῶκα ἡ κορούνας...

Πάσχα, ποῦ στρέβει καθεμεῖα Κορδόνι τὸ μᾶλλί της...

Πάσχα, ποῦ τώρα παύεται ὁ Μητροπολιτής...

Πάσχα, γεμάταις ἡ κοιλιαὶς κ' ὁ κόσμος ἔφαντόνε...

Πάσχα, ποῦ τοῦ σὺβράκου μου εσοχίξω τὸ Κορδόν...

Πάσχα, ποῦ τὰ σκελίτζα μου ἔγνων κ' τὰ μεράκια μου...

και λῶνὸ τὸ Κορδόνια μου και τὰ καλαιμοράκια μου...

Πάσχα σκεπτόν και ἀμμερον, παπούτσινα νὰ μπαλῶσωμε...

Πάσχα τερπνόν και ζειδωρον, καλά νὰ τὴν τηλώσωμε...

Πάσχα, Τρικοῦπη σὺνάξη κ' ἔμπερι ἀπομαρτίγια σου...

Πάσχα, ζωὴ σὲ λόγου σου, ζωὴ και 'στὰ μουλάρια σου...

Πάσχα, ποῦ σῶθηκε μπρομύγια ὁ 'Αγγλος πρὸ τοῦ Γάλλου...

ἔγερου, 'Ιερουσαλήμ, και γέρεσε κ' ἐγέλλου.

Π.—'Στ' ἀνάθεμα κακὴ καρδιά και κάθε μας σκελίτζα...

ἔμπρός, ἀς πᾶμε, Φασουλή, κ' ἔμετε με τὸν Δοβλίτι.

'Ελλά μὸ μακοροξικη, 'Ελλά μὸ μακομοστρα,

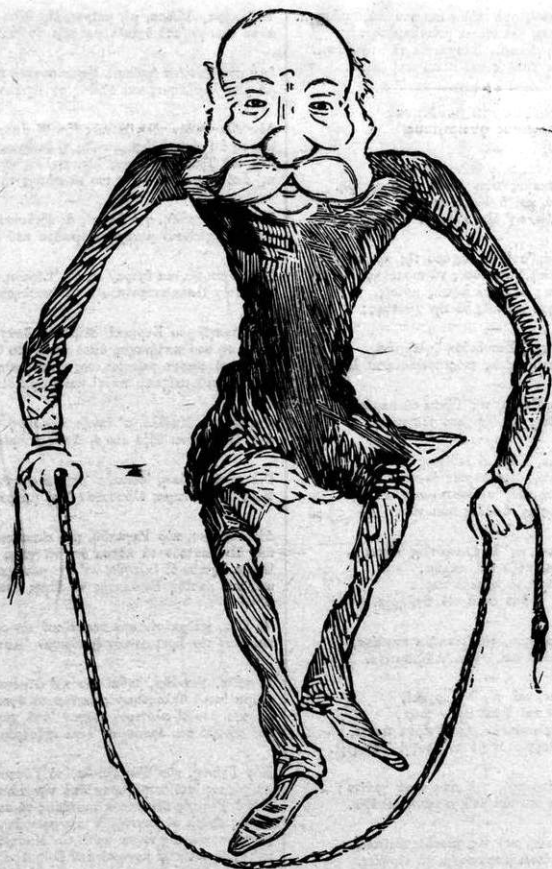
πολὸν καιρὸ ἀνέλαστα γιὰ χάρη σου ἔπτρα...

'Ελλά μου, σ' ἠληρομόνησα... 'Ελλά, ὁ χαριετός...

'Ελλά μὸ πολυζήλευτη, 'στὸ εἶδε ὁ βουτῶ,

και παῖν νὰ σὲ προσκυνῶν και νὰ σὲ ἰδανίξω

και πηλαλῶ 'στὸν Θεοδωρῷ και τέτοια τσαμπουκίω :

«Κορδόν, Κορδονάκι μου μακρό και τεντωμένο,
 σὲ μιὰ σου ἀκρὴ δίσε με κι' ἐμένα τὸν καιρμένο,
 νὰ δῶ κι' ἐγὼ Παράδεισο, ν' ἀνέθω 'στὸ Παλάτι,
 νὰ φάγω και νὰ πιῶ καλὰ και νὰ σοῦ 'πὸ σπολλάτη».
 Φ.—Κορδόν, Κορδονάκι μου μακρό και τεντωμένο,
 μὲ τῆς Ροζῶς τὰ κατοπαρὰ τσουλούφρα καρυμένω,
 σὲ μιὰ σου ἀκρὴ δίσε με κι' ἐμὲ τὸν φουκαρά,
 και τῆς γαστρῆς μου μνήσθη, ποὺ παίζει ταμπούρα.
 Μή, Ναπολέον, Ἀγρομῆς κι' ἐμὲ 'στὰ μεγαλίσια σου
 κι' ἄς γίνω εὐτραπέστερος ἐπὶ τῆς βασιλείας σου.
 Π.—'Ο Θεωδωρῆς, Χαρίλας, τὴν δόξαν σου ἐσάρωσε....
 ἄς ἔχῃς γαταν ἐλαφρῶν... τὸ κόμμα τὰ 'κανάρωσε.....

Πάσχα... Τρικοῦπη, πήγαμε μὲ ἀντερὰ 'στὴ Μέννα...
 Πάσχα... ὁ Πρωτοκἀβέρος ἐπὶρ' ἐκατὸν δέκα...
 Πάσχα, μὴ βγάλης τοιμουδιά... Πάσχα, μὴ βγάλης λῆξι...
 Πάσχα, τὰ τούμπανα κτυποῦν... ἄμάν, Χριστέ, κι' ἄς φέγγῃ.
 Φ.—Πάσχα, ἐμπρὸς 'στὸν Θεωδωρῆ, ποὺ γλαστός προσιμένει,
 και στρίψε τὸ μουστάκι σου ὡσὰν περιποιημένη...
 Πάσχα, τοῦ Ναπολέοντος τὸ Βατερλώ τραγοῦδα...
 Πάσχα, μαυρίλα 'πλάκωσε ὡσὰν τὴν καζακοῦδα...
 Πάσχα, πηγαίνει ριμπὶ τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου
 και γράφει πὸς ἐσήμεν ὁ κἀδων τοῦ κινδύνου...
 Πάσχα, ἡ Δύσις οὐσωμοῦς τὸν Στρατηλάτην κρέμα...
 Πάσχα, μὲμῃ μπουὶμ κι' ὁ Μπουμπουλης πηλάλα δίχως γάμι...

Πάσχα, έμπρός εις τήν 'Αρχή τήν κάπα σου νά στρώσης...

Πάσχα, τό ξύλο σήκωσε γιά νά μέ μπαγαρώσης.

Π.—Πάσχα, τή ράχη γύρισε... Πάσχα, θά σέ κτυπήσω...

Πάσχα, νά πένε απ' έμπρός και πένε απ' όπισω.

Βήχους σερπὶ πενθίμου

ἡδὲ μαρτυροῦς γνωρίμου.

τὰ τραγέματα, κὺρ Θάνο Κανακάρη,
καί τὸ Σχολεῖο ποὺ ἔκαμες 'στὸν Δῆμον Γαϊδουράρη.

Ἐσπέρησαν γαϊδουράναι καὶ ὁ Φωτῆλας ἔφα:

«τὴν ἔπαθες, τὴν ἔπαθα, κί' ἔλα ν' ἀρχίσ' ἡ πρέφα».

Σάν Ἐλαμπες, Ἀδεργινέ, 'στὴς δόξαι σου τῆς πρώταις,
τέτοια μαυρίλα 'ξερνική 'μποροῦσες νά πιστέψης;
κί' ἂν ἐβόλα ἐχώνουσες ὅς τώρα πῆχαις κόνταις,
τέτοια βαρεζιά χυλόπηται καὶ πῶς θά τὴν χυνόψης;

'Ἄν δυνατὰ σ' ἐμαύρισαν, Σκουλοῦδη ζηλεμένη,
νάναι καλά ἡ κάσσα σου κί' ἄς τοὺς τρελλοὺς νά λένε.

Πῶς ἔγινε, πούλι μου Γκιών, τῆς Τήνου τοῦ καμάρη,
νά πνέγῃ ὁ Μπαλωματῆς τὸν Τηνιακὸ τοαγκάρη;

Κουράγιο, Προβελέγγι, Χαρίλας λεβέντη,
τῆς Σίφνου τῆς ἀθάνατης δέκα φορὰς ἀπέντη.
Τοὺς Χαριλάους δυνατὴ τοὺς 'πλάκωσε μαυρίλα...
ὁ ἕνας 'βγήκε τέταρτος κί' ὁ ἄλλος πῆκε νίλα.

Σπιδάκι Δίοςος Τηνιακὴ, κί' ἂν ἐμαυρίσθης θάρρη,
ἔλα ὅπως 'γρήγορα μὲ πῶς καὶ καμάρη,
καὶ ὁ Βουρτζας καρτερεῖ νά κλέμει παρῆα
καὶ νά τραβῆτε κί' οἱ δὲσὶ κατὰ τὸν Φαλιρῆα.

'Ὁ Κόκκος Χατζ'ητέρο μου, τὰ Τρίκαλα παραιῖτα,
καὶ βῆλε πάλι τὸ μονόκλι καὶ 'στὴν 'Αθήνα πέτα.

'Ὁ 'Εμπερίκος 'Αδερῆς, καὶ σὺ, ὦ Κυριακὴ,
ἀπάρται κομφεῦμένοι καὶ Διοσκουῶν ταῖρη,
ἂν κί' ἡ κουζίνας θᾶς κτυποῦν τῆς 'Αδερῶ τενεκέ,
νύφαις πολλαῖς σὰς καρτεροῦν μὲ τὸ πουγγί 'στὸ χέρι.

Κώστα μου, Κοσσονάκο μου, γιά σένα τί νά γράψω;
κυτάξω τὴν μαυρίλα σου καὶ μοῦρχειται νά κλάψω.

Τὴν Γερμανίαν, Ζέγγελι, καὶ τὰς σπουδὰς ἀφῆκες,
ἄλλα καὶ σὺ 'στὴν Ἱσπὸλι μακρτοῦνα νά εὐρήσκεις.
Καὶ τῶρ' ἂν θῆς τὸν πόνο σου νά τὸν διασκοπέσης,
'στὴν Γερμανίαν γυῖσε γιά νά ξανασκοπέσης.

Κατόνια καὶ Κουκοῦλας, οἰς τῶν Θεῶν 'Αλέκοι,
γιά σὰς ἡ Θῆβα σῆμαρα κορδὸν μαυρο πλέκει.

Σπιδῆ, Πετούση, ἔγινε τῶν λόγων σου ἡ λαύρα,
καὶ γί' ἄλλαις δέκα ἐκλογαῖς θά σ' ἀπομείνουσιν μαῦρα.

'Ἐξω κί' ὁ γέρο—Μπαμπαλιῆς κί' ὁ Νίκος του—τί 'μέρα!—
κλαῖτε τὸν γυῖο τὸν δύστοχο, κλαῖτε καὶ τὸν πατέρα.

Τὰ μαῦρα, Λάππα, μὴ μετρεῖς, δὲν θέλω νά τ' ἀκούσω,
ἄστα νά πῶν 'στὸ δῆλο καὶ ρίξε το 'στὸ λουσο.

'Ἄν τοῦ Ρετοῖνα 'κάθισες Μητσόπουλε, παλοῦνι,
μὴ μπαγαρώθῃσες καὶ σὺ ἀπὸ τὸ Κρικουκί.

Δὲν εὐλεγα, δὲν ἐλπίξα πὸς ἔξω θ' ἀπομείνης,
καὶ σὺ ὁ Γιάγκος Γεωργιανίδης ἡ ξανθοκαταρῆβα,
ποῦ τοῦ Τρικουπῆ ἔλεγες Εἰσαγγελοῦς νά γίνης
κί' ἀπὸ τὰ μαῦρα νόγια του νά σώσης τὴν πατριδα.

'Ἄλλοι, Πετρίκη, γιά βαφαῖς ἄς ἐφοδεῖσιν λῆρες...
γιά σένα φθάνουν μοναχὰ τὰ μαῦρα ποὺ ἐπῆρες.

Μαῦρα σουρτοῦκα ἔφεραν εἰς τὸ 'Εβρακοπέλαρο
καὶ 'στὸν Παπκασταθόπουλο τὰ 'ποῦλησαν τὸν Λάζαρο.

'Ὁ Παναγῆ μου Κυριακὴ, σὲ βλέπω δακρυσιμένο...
ἡ κἀλητ σου κατῆνγες ὅπου κακό σου θέλει,
ἀλλ' ἀπὸ τέτοια φαίνεται πὸς εἶσαι μαθημένος,
καὶ δὲν σοῦ καίγεται καρφί καὶ δῆρα δὲν σὲ μέλει.

Γιατρὲ μου Μπέλλο, σ' ἐπικεῖ ἡ μαῦρη τρικυμία,
ἀλλ' ὅμως μὲνει δόξα σου ἡ Λαπαροτομία.

Γιά σένα, Ρούκη, 'φώναξα 'στὸν ἐκλογὸν τὴ χαῖρα,
ὅμως οἱ ἀπλόστομοι ἐλύσσαξαν 'στὰ μαῦρα.

Δὲν εἰξευρες, κὺρ Ραγκιὰθ, ποὺ εἶσαι ποιητῆς,
πὸς δὲν βατοῦν τὰ κόντα σου νά γίνης Βουλευτῆς;
Πόδεμα ζητοῦν οἱ ἐκλογεῖς κί' ὄχι μονίχως γράμματα...
πὸς σοῦ κατέβη Βουλευτῆς νά βῆγης 'στὰ γερᾶματα;

'Ὁ Σένε, μαῦρα σύννεφα σκεπάζουν τὸν αἰθέρα,
καὶ ἔβον τὸν Βρετανικὸν ἐμαύρισαν 'Ἀστέρα.

Γεννάδες, Γεννάδες, βαβαῖ σου κί' ὄϊμένα!...
κρίμα 'στοῦ Φιλοπόμιμος ἐκνεῖτα τὰ ἐγκώμια...
οἱ λόγοι σου οἱ φλογεροὶ ἐπῆγαν 'στὰ χαρμένα
καὶ τὸνομά σου ἐμεινε σὲ 'λίγα πεζοδρομία.

Κὺρ Γιάννη, κὺρ Ψωμόπουλε, τὸ Γύφτικο ἀφῆκες,
μὰ γύφτος 'στὸ τετραγώνον ἀπὸ τὴν κἀλητ 'βήγῃσες.
Καὶ ὁ Ρωμῆος δὲν ἔπαυε συστάσεις νά σοῦ κἀνη
κί' ὡς ἄνδρα σ' ὁπεστήριξες φλογερότατης φροῦσες,
μὰ τὰ κοπέλια γίνονται κατὰ τὸν Μαστρογιάννη
κί' ἄς ὀφθαῖνοι οἱ πονηροὶ σὴν ἔβηθ ὅρα κρῖσους.

Καὶ ὀλίγαις ποιηταῖς, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελταῖς.

Λαμπρὸν 'Ημερολόγιον εἰκονογραφημένον,
πολυκτῆθεῖς τοὺς θαυμαστάς κί' ἀγοραστάς προσημένον,
τὸ τῆς 'Βοστᾶς ἐηλαθὶ ἐβήγῃε πρῶτον πρῶτον
μετὰ τῶν νέων ἐκλογῶν τὴν ἄλῃην καὶ τὸν κρότον,
ἐκτυποῦσιν εἰς τοῦ Περρῆ μετὰ κομφῶν στοιχείων...
δύο δραχμὰς τὸ τέμμημα, θά ἔχη καὶ λαχέτον.
Εἰς τὴν 'Ἐκσίαν τὴν γινωστήν πωλεῖται τοῦ Κασοῦνη,
συμπατριώτου Τηνιακοῦ τοῦ μαυροσθένους Γκιδῆνη.